

BLAŽEKOVIĆ, Ana

Rodila se 13. prosinca 1924. u Gornjoj Kovačici, gdje je završila pučku školu i izučila krojački obrt.

Još za rata s roditeljima napušta rodno mjesto, a 1945. na povlačenju stiže do izbjegličkog logora Krumpendorf u Austriji, odakle ubrzo prelazi u Italiju. Tu je kao mlada djevojka sa skupinom hrvatskih prognanika prošla muke logora Treviso, Modena, Bologna, Regio Emilia i Ferrno. God. 1947. bježi u Njemačku, a godinu dana poslije stiže u Argentinu, u pokrajinu Buenos Aires, gdje se napokon udomila i nastavila se vrlo uspješno baviti krojačkim obrtom.

Tek nakon pedesetih godina života pojavljuje se u književnosti, i to pripovijestima i pjesmama, na čuđenje među Hrvatima u Argentini, na "posuđenom" španjolskom jeziku po argentinskim novinama, primjerice u dnevniku "Clarín", te onda češće u "Studia Croatica",

Uskoro je postala članom Društva argentinskih književnika i počela dobivati argentinske književne nagrade: Posebnu pohvalu na državnom natječaju poezije "Roberto Th. Speroni" u La Plati (1980.). Drugu nagradu za esej u natječaju "Lanus en las letras" (1983.), te jednu Posebnu pohvalu (1985.) i jednu Drugu nagradu (1990.) za kratke pripovijesti.

U isto vrijeme je počela objavljivati pjesme i kratke priče u različitim hrvatskim glasilima u Argentini, očito ih više prevodeći sa španjolskog nego li ih izravno pišući na hrvatskom.

Zasebice je objavila knjigu kratkih pripovijedaka na španjolskom, pod naslovom "Venancio" (Buenos Aires 1977.), a uvrštena je u antologiju argentinskih suvremenih pripovijesti "13 Voces Argentinas" (Buenos Aires 1982.).